

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

Redacția și Administrația:
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

Abonamentul

Pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
Pentru cântăreți și paraciseri 100 lei pe an

PASTORALA DE CRĂCIUN

Miron,

Din mila lui Dumnezeu Arhiepiscop al Bucureștilor, Mitropolit al Ungro-Vlahiei și Patriarh al României.

Cetitorilor și celor ce vor asculta această scrisoare pastorală, har și pace dela Cel de sus, iar dela noi doriri de bine și sănătate.

*„Christos se naște, măriți-L!
Christos din ceruri întâmpinați-L!
Christos pre pământ,
Înălțați-vă!!
Cântați Domnului tot pământul
Și cu veselie lăudați-L popoare,
Că s'a preamărit“.*

(Din Mineiul lunii Decembrie).

Iubiții mei fii sufletești,

Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos este evenimentul cel mai de seamă, de care s'a putut bucura și se bucură astăzi omenirea.

Mii de ani suspinaseră oamenii sub povara întunerecului și a rătăcirilor sufletești, pentru a putea relua legătura sufletească cu adevăratul Dumnezeu, în lumina cunoștinței, ce avea să răsară după cuvântul prorocilor. Generații după generații s'au perindat în această sacră nădejde, până ce oștirile îngerești ale cerului, au vestit în coruri deasupra peșterii dela Vifleem plinirea tainei divine: „Slavă intru cei de sus lui Dumnezeu și pre pământ pace, între oameni bunăvoire“. (Luca II 14).

Era ziua cea mare, când semnele cerești ale atotputerniciei dumnezeiești, cutremurau

și pe Regii pământului în fața coborârii între oameni a Impăratului Cerurilor și al lumii întregi.

Zorii unei noi vieți s'au ivit pentru omenirea întreagă. Numărul anilor lumii vechi se încheiau; o lume nouă își așeza temeliala unei vieți creștine, numărându-și anii dela această Naștere a Domnului nostru Iisus Hristos.

Transformarea vieții umane pe continentele pământului și-a început drumul, pătrunsă de acest duh creștin, începând dela peștera Vifleemului și urmând calea dela răsărit la apus, ca și soarele lumina zilei. Drumul pe care-l face cultura umană cu tot progresul ei, începând cu Asia, mergând prin Europa, și ajungând în America, este pararel cu drumul pe care-l face Creștinismul, așa cum afirmă însăși istoria omenirii, cu toată obiectivitatea.

Iată de ce Biserica noastră creștină strămoșească, îmbrăcată în haina de sărbătoare, cântă la Nașterea Domnului, după cuvintele marelui nostru părinte bisericesc, Sfântul Grigorie de Nazians: „Cântați Domnului tot pământul și cu veselie lăudați-L popoare, că S'a preamărit“.

Iubiți credincioși,

Intreaga creștinătate depe fața pământului, se bucură și-L preamărește pe Domnul nostru Iisus Chrisos, în prăsnuirea aceleiași zile.

Putem zice însă, că niciun popor din lume nu este mișcat și înălțat sufletește, la aceeași zi mare, ca poporul nostru românesc. Căci „Crăciunul“, i-a rămas o comoară scumpă sufletului său. Sfintele noastre biserici peste tot sunt neîncăpătoare de mulțimea credincioșilor, ce vin să se închine pruncului Iisus, la sfintele noastre altare.

Satele și orașele țării noastre, sunt în frământarea acestei bucurii creștine, a marelui sărbători. Dela copil până la bătrân, dela coliba săracului până la casa bogatului, bucuria creștină se revarsă în suflete. In deosebi, pentru copii și tot tineretul românesc, ziua Nașterii Domnului este cea mai așteptată zi din timpul anului.

Tinerii doresc să reconstituie cu sufletul lor curat și neprihanit marele eveniment biblic, atât în credința sufletului lor, cât și prin manifestațiuni exteriorizate, în viața lor religioasă. Steaua, vifleemul, moșajunul, și toate colindele noastre românești, constituie nu numai o comoară scumpă a vieții noastre religioase, ci o realitate vie, ce se desfășoară an de an sub ochii noștri.

Copilașii noștri creștini socotesc o datorie scumpă de a fi crainicii și purtătorii vestirii divine a îngerilor, până în cea din urmă colibă a satului, pregătind cu voioșie venirea slujitorilor Bisericii, cu icoana Sf. Nașteri, așteptată de suflete cucernice cu candelile aprinse. Săracul încă ar trebui să se bucure în această zi mare, căci ușa colibei sale trebuie să fie deschisă de o mână milostivă, care să-i aducă ajutorare, dela casa bogatului.

Orașele se scutură și ele pentru un moment de sgomotul lor prea obișnuit, lăsând să trăiască și în mijlocul lor tradițiile creștinești ale satelor. Gazetăria zilnică își amână lucrurile prea omenești, pentru a se îmbrăca și ea în cucernica haină de sărbătoare și a înscrie pe paginile ei, cât de multe din învățăturile Celui ce s'a născut în peștera dela Vifleem.

Această pace și bună-voire dintre oameni sunt cele mai prețioase daruri, pe care Domnul nostru Iisus Hristos le-a dorit dela

oameni, încă de când era prunc pe pământ; El le dorește și astăzi dela toți creștinii. Căci inima noastră creștină, sufletul nostru complot încreștinat și deci însăși viața noastră cu toate faptele ei, este cel mai prețios dar, pe care-l putem aduce Domnului Iisus.

Acesta este răsunetul sfânt al cântărilor Bisericii noastre ortodoxe, pe care le auzim la Nașterea Domnului: „Hristos este puterea Dumnezeu și Domnul; cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviință cântă strigând: Din cuget curat întru Domnul prăznuind“. De aceea sărbătoarea Nașterii Domnului din acest an, ne cheamă la reînvierea Mântuitorului Hristos în sufletele noastre și deci în viața noastră creștină de toate zilele, pentru a urma pilda marilor Sfinți ai ortodoxiei noastre. Acesta este însuși înțelesul curat și înalt al cuvintelor, pe care Biserica ortodoxă le rostește în cântările ei, aproape bimilenare:

„Hristos se naște, măriți-L!

„Hristos din ceruri, întâmpinați-L!

Iubiții mei fii duhovnicești,

Să folosim această sărbătoare a Nașterii Domnului, întărindu-ne mai mult credința în puterea lui Dumnezeu, adâncindu-ne în suflete dragostea către El, în iubirea noastră creștină față de aproapele și oțelindu-ne voința creștină întru virtuțile cele creștinești.

Dumnezeu a binecuvântat viața poporului nostru românesc, încununând-o cu izbânda tuturor bunelor sale gânduri și aspirații, în cele mai grele clipe.

De aceea și acum, ca părintele vostru duhovnicesc, rugător pururea înaintea lui Dumnezeu pentru voi și buna propășire a întregului neam românesc, rog pe Dumnezeu să reverse și din prilejul acestui praznic asupra sufletelor voastre, harul Său mântuitor și să vă binecuvânteze viața căminului vostru, cu toți cei scumpi ai familiilor voastre, dându-vă sănătate, liniște și bună sporire întru toate cele ale vieții voastre creștine, acum și totdeauna. Amin.

Patriarh: MIRON

Consilier: Preot Dr. M. BULACU

N A S T E R E A L U I I I S U S

Când sufletele'n desnădejde ardeau de setea m'n'uirii
Ca cerbii de izvoare line ce curg prin umbrele pădurii
Când norii de păcat pluteau tot deși pe câmpul omenirii
Și nicio sfântă adiere nu clătina vr'un ram al fii.

Când naufragia în besna oceanului de patimi multe
Intreaga lume ca o barcă izbindu-se de stânci mărunte
Ni se vedea nicio lumină, vre-o licărire'n depărtare;
A nopții neagră'mpărăție plutea'n adânc pe-a vieții mare
Atunci în besna cea opacă se 'ntrevăzu licăritoare
O rază ca o dungă dreaptă și de lumină vestitoare
A unei stele ce puternic luci departe'n răsărit
Și-o fulgerare de lumină se'ntinse pân'la înfinit.
Și steaua se văzu îndată de magi ce cercetau mistere
Iar vestea ca un plumb, ajunsese la cei ce-aveau multă

[putere

Și după ea îndrumați magii pornesc să afle-al lumii Rege
Ce omenirii suferinde avea să-i dea o nouă lege.

Și magii pribegesc în lume să afle unde o să nască
Fecioara și purces-au prin locuri unde aveau să pască
Ciobanii turme și'ntr'o iesle de staul pe Iisus aflată,
In care turmele'noptase și obosite se culcară.

Și'n genuchind cu umilință, trei daruri îi aduc, se'nchină
Ca unui împărat ce'n lume va răspândi multă lumină.

Născut în iesle al lumii Rege?! In cea mai mică umilire?
Nu a voit divinitatea să dea o vie pilduire?

Voi împărați și domni puternici, stăpâni ai lumii
[treacătoare,

Și cari credeți că pământul e-al vostru, tot din mare'n
]mare,

Voi, cei ce prin puterea armei voiți să cuceriți pământuri
Și vreți să vi se'nchine lumea toată din cele patru
]vânturi,

Voi cei ce învrăjbiți popoare și-aprindeți focul omenirii
Și cari'n sufletele voastre tot zace gândul răzvrătirii,
Gânditu-v'afi vreodată oare, în cât de mică umilire
A fost supus ca să se nască Acel ce a adus iubire?

E noapte sfântă și mistere plutesc cu unda lor cea mută
Și luciul înghețat pe locuri, scântee'n noaptea cea tăcută,
Doar cetele de ingeri cântă'n ceruri melodii divine
Și armonii fermecătoare, îngână dulce'n tonuri line.

„Mărire întru cele'nalte, la orice om bunăvoire,

„Și pace fie'n toată lumea lui Dumnezeu în veci slăvire!“

CONSTANTIN N. STANESCU.
Anul II, Facultatea de Teologie.

COPILUL LANGA HRISTOS, LA POMUL DE CRACIUN

Traducere din rusește, după T. DOSTOIEVSCHI de P. Olteanu.

Un băiat destul de micuț încă, având vre-o șase ani sau chiar mai puțin s'a deșteptat dimineața în odăița îngropată aproape sub pământ¹⁾, umedă și rece. El era îmbrăcat într'o mântăluță subțire și tremura de frig. Suflarea lui sbura în aburi albi, și el, șezând într'un colț pe ladă, de urit, scotea dinădins acest abur din gură, și petrecea, privind cum zboară în valuri. Dar nu mai putea de foame. În dimineața aceea se apropiase de câteva ori de patul de scânduri²⁾, unde zăcea mama lui bolnavă pe un așternut subțire ca o foaie de plăcintă³⁾ și cu un fel de legătură din zdrențe sub cap, în loc de pernă. Cum se afla ea aci? Trebuie să fi venit cu băiețelul ei dintr'un oraș strein și pe neașteptate s'a îmbolnăvit.

Ceilalți locuitori de prin colțuri⁴⁾ se răspândiseră încet după treburile pentru praznic; mai rămăsese însă un negustor de kalaturi⁵⁾, care zăcea toată ziua beat mort, fără să aștepte sărbătoarea. Într'un alt colț al camerei, gema de reumatism o bătrânică de vre-o 80 de ani care trăise când-va, unde-va, ca dădăcă, dar acum muria în uitare, oftând, certînd și

1. Camera dela subsol.

2. „Naram“—paturi de scânduri, prinse în formă de etaje în perete, ca să poată dormi cât mai mulți.

3. „Blin“ e o plăcintă națională foarte subțire, care se face numai la lăsatul seculul din postul mare, în crățiți anumite.

4. În mahalalele sărace ale orașelor mari din Rusia, o cameră se închiriază la mai mulți deodată ocupând fie care colțuri aparte.

5. Rochii de casă, pijamale.

ocărînd pe copil, căruia îi era frică să se mai apropie de colțul ei. De băut găsise el în tindă, dar vre-o cojiță de pâine nu găsia nicăeri și pentru a zecea oară se apropia ca să deștepte pe mama lui. În cele din urmă, i s'a făcut urit în întunec: Seara se lăsase încă de mult, dar nu aprinseseră focurile. Pipăind fața mamei, el s'a mirat că ea nu se mișcă deloc și s'a făcut așa rece ca peretele.

„Aici prea e frig“, se gândi el, lăsând puțin, fără să-și dea seama, mâna sa pe umărul răposatei; după aceea suflă în degete ca să le reincălzească și îndată, pipăind, și-a găsit șepcuța pe laviță, apoi, binîșor, pe dibuite a ieșit din odaia scufundată pe jumătate în pământ. Ar fi plecat el și mai devreme, dar tot se temea că sus, pe trepte, este un ciine mare, care toată ziua urla spre ușa vecinilor. Dar iată, câinele nu era și numaidecât băiatul a ieșit în uliță. Doamne, ce oraș! Nici odată nu văzuse încă așa ceva. Acolo, de unde venise el, în timpul nopților, întunericul era așa de negru—și un singur felinar pe toată ulița. Căsuțele joase de lemn își închideau obloanele; deabia se înserase și nimeni nu mai era pe uliță; toți se închideau în case și numai haite întregi de cîini începeau se urle, cu sutele și miile, ei urlau și lătrau toată noaptea. Dar acolo era totuși cald și-i dădeau să mănînce, acl însă, Doamne, cum ar mînca! Și ce gălăgie și sgomot e aici, ce lumină și oameni și cai, și trăsuri închise și ger, ger!

Aburi înghețați ieșiau grămadă depe caii istovîți de

goană, din răsuflarea fierbinte a boturilor lor; prin zăpada spulberoasă potcoavele sunau de pietre, toți se îmbulzeau înghiotindu-se, și, Doamne, cum ar fi vrut să mănânce măcar o bucăciță de hrană dar așa, pe neașteptate, a început să-l doară degetele.

Iată iarăși o uliță,—oh, ce largă este! Uite, aici cu siguranță se strivesc; cum strigă toți, fug, merg pe sus⁶⁾, dar lumină, lumină. Inșă aceasta ce este? Uh.... ce geam mare, dar dincolo de geam o odaie și în ea un pom până în tavan; acesta este pomul de Crăciun, iar în pom câte focuri, câte hârtii și mere aurii; tot aci, împrejur sunt păpuși și căișori; iar prin odaie aleargă copiii, gătiți curați, se rid și se joacă, mănâncă și beau ceva. Iată fetița aceea a început să joace cu un băiat,—ce domnișorică frumoșică! Uite, și muzica se aude prin geam. Privește băiețelul, se minunează, ba chiar râde, dar pe el îl dor degetele și piciorușele, iar mânuțele s'au făcut roșii de tot, nu mai poate nici să le îndoie și îl doare când le mișcă. Și deodată băiatul și-a adus aminte că îl dor degetele, a început să plîngă și a fugit mai departe. Și iată din nou vede printr'un alt geam o cameră, iarăși erau acolo pomi, iar pe mese plăcinte,—de tot felul: cu migdale roșii, galbene, și acolo stau patru doamne bogate care dădeau plăcinte cui venea, iar ușa se deschidea în fiecă clipă, și din uliță intrau acolo mulți domni. Se strecură și copilul, deschise deodată ușa și intră. Uh, cum strigau la el și făceau semne de desgust cu mâinile. O cucoană s'a apropiat mai repede, i-a pus în mână o copeică și singur i-a deschis ușa spre uliță. Cum s'a sperlat el! Dar chiar aci copeica s'a dus de-a dura, sunînd, pe trepte. Băiețelul nu a putut să-și îndoie degetele roșii și să o țină. Copilul a luat-o la fugă și se ducea mai repede, mai repede, dar unde, el singur nu știa. Ii venea din nou să plîngă, dar îi era frică și fugia,—fugia, suflînd în minute. Și mâhnirea îl cuprinse, astfel încât de odată se simți atît de singur și de trist,.... Și deodată, Doamne! Dar această ce o mai fi iarăși?! Stau oamenii grămadă și se miră: la o fereastră, dincolo de geam sunt trei păpușele, gătite în rochițe roșii și verzi, și cu totul, cu totul ca vii. Un bătrînel stă și pare că ar cânta la o vioară mare, alții doi stau tot aci și cântă la vioare mai mici: păpușele dau în tact din căpșoare, se uită una la altă și buzele lor se mișcă, vorbesc, vorbesc cu adevărat,—numai uite, prin geam nu se aude. Și copilul dintr'un început, se gîndea că ele sunt vii, dar când s'a lămurit cu totul, că acestea sunt păpuși, deodată a început să ridă. El nu văzuse niciodată astfel de păpuși și nici nu bănuia că este așa ceva. Ii venea să plîngă dar îl răpise risul din cauza păpușelor.

Deodată, i s'a părut că l-a apucat cineva pe la spate de mîntăluță. Alături, sta un băiat foarte rău, care pe neașteptate l-a plesnit peste cap, i-a aruncat șapca, și cu piciorul i-a pus piedică jns pentru ca să-l trîntească. Băiețelul se prăvăli la pămînt; alături unii au început să strige; el s'a buimăcit, a sărit în sus și fugi, fugi pînă deodată a ajuns,—el

6. *Iehafi*: a merg cu trăsura, căruța, trenul, mașina etc. Iar Itza merge pe jos.

singur nu știa unde,—printr'un gang, într'o curte strălînă, unde s'a ciuciulit după lemnele de foc: „aci, e întuneric și nu pot să-l găsească“.

S'a ciuciulit el și s'a ghemuit acolo, dar nu poate nici să răsuflă de frică și deodată, cu totul pe neașteptate, s'a simțit așa de bine: mânuțele și piciorușele au încetat să-l mai doară și s'a făcut așa de cald, așa de cald, ca în sobă; iată-l a tresărit tot. Ah, dar nici nu adormise bine! Cât e de plăcut să dormi aici! „Mă voiou odibni puțin, apoi mă duc din nou să privesc la păpușele“,—gîndia copilul, și zăbind își amintia despre ele: „în totul ca vii!“... Și deodată i s'a părut că deasupra lui, mama sa a început să cânte un cântec, „Mamă, eu dorm, ah, ce bine e să dormi aici!“!

— Mergem la mine la pomul de Crăciun, bălă-tule,—șopti deasupra lui un glas liniștit. El se gîndia că aceasta este tot mama-sa, dar nu, nu era ea; cine l'a chemat înșă? El nu vede, dar cineva s'a aplecat peste el și l'a îmbrățișat în întuneric, iar copilul i-a întins mâinile și... și deodată,—o, ce lumină? o, ce pom de Crăciun! Dar acesta nu e pom de Crăciun, el nici nu a văzut încă un asemenea pom! Unde este el acum; totul strălucește și împrejur numai păpușele,—dar nu, toate acestea sunt fetițe și copii, numai, așa de luminoși; toți flutură împrejurul lui, zboară, îl sărută, îl iau, îl duc cu ei; însuși el zboară și vede că-l privește mama lui și râde spre el cu bucurie.

— „Mamă, mamă! Ah, ce bine e aici mamă, îi strigă băiatul și din nou se sărută cu copiii și îi plăcea să povestească mai repede despre acele păpuși de după geam. „Cine sunteți voi, băieți? Cine sunteți voi fetițe?“ întreba el rîzînd și iubindu-i.

— Acesta e „Pomul de Crăciun a lui Christos“, îi răspund ei. „La Christos e întotdeauna în această zi un pom de Crăciun pentru copilașii care nu au acolo pomul lor de Crăciun“...

Și a aflat că fetițele și băieții aceia toți au fost ca și el, copii, dar unii au înghețat chiar în coșurile în care îi părăsiseră pe scări, lângă ușile funcționarilor din Petersburg; alții au fost înăbușiți de îngrijitoarele Fineze⁷⁾ chiar prin casele de creștere; iar alții au murit la sânul uscat al mamei lor, (în vremea foametei din Samara⁸⁾, și în sfârșit alții s'au năbușit în vagoanele clasei a III de infecție și toți acoștia sunt acum aici, toți sunt îngeri acum; toți sunt la Christos și El însuși e acum printre ei, le întinde mâinile, blagoslovindu-i pe ei și mamele lor... Iar mamele acestor copii stau toate aci, alături și plîng; fiecare își cunoaște băiețelul sau fetița sa; copiii zboară spre ele și le sărută, le șterg lacrimile cu minulețele lor și le roagă mult să nu mai plîngă, pentru că aici ei se simt așa de bine.

Dar jos, dimineața, oamenii curții au găsit un trușor înghețat, care se adăpostise în treacă după lemnele de foc.

7. *Anhonok*: Femeilor Fineze stabilite în jurul Petersburgului, fiind sănătoase și sdravene li se dădeau spre îngrijire copii de prin azile, dar nu aveau dragoste pentru ei.

8. E vorba de foametea cumplită care după războiul din 1812 a bătuit gubernia Samara din împrejurul Nijninogorodului de pe Volga. — nota trad

ORGANIZAREA TINERETULUI CREȘTIN ORTODOX PRIN BISERICĂ

Preoții misionari ai Bisericii noastre, din cu-prinsul tuturor Eparhiilor din țară, au fost pre-ocupați la cel din urmă Congres misionar din anul acesta la Chișinău, în deosebi de educația creștină a tineretului românesc, din școlile de toate gradele.

Experiența de până acum, a misionarismului cu caracter defensiv, față de invazia și sporirea sectelor religioase venite de peste hotarele țării și ale Bisericii noastre, s'a văzut că dă roade prea puține. De aceea, problema pregătirii tineretului școlar, începând cu copiii de curs primar și ajungând la studenții dela Universitate, printr'o educație creștină atentă, pentru a deveni creștini ortodocși practicanți, convinși și invincibili în atacurile sectare, este problema de actualitate chiar a misionarismului ortodox. Căci a nu ține seama de această formare creștină ortodoxă, a sufletelor tinere și a le lăsa anemiate înaintea atâtor dușmani spirituali, este a face ca și acei ce nu ascultă de sfaturile medicinei, și nu vaccinează pe copilași, pentru a-i face imuni față de diferitele boli contagioase și și în cele din urmă mortale.

În cadrul acestor considerații pedagogice creștine, ne putem explica, pentru ce dezideratele cu care s'a încheiat acest impunător Congres misionar, dedică un sfert din numărul lor, tocmai pentru această latură misionară, a „îndrumării tineretului românesc către Christos“.

Astfel, constituirea unei *asociații ortodoxe generale a tineretului român sub egida Sf. Patriar-*

hii, ținerea de concursuri cu premii de cunoștințe și virtuți, înființarea unei secții de editură pedagogică creștină pe lângă Institutul biblic, pentru publicațiile religioase necesare tineretului, extinderea învățământului religios în școlile de toate gradele, transformarea orelor de educație filosofică în ore de educație morală creștină, complectarea educației învățământului religios din școală, cu practica vieții liturgice din Biserică și a virtuților creștine în viața socială, — au fost atâtea laturi ale formării creștine a tineretului nostru școlar prin Preoții Bisericii, care s'au studiat și au fost cerute să se pună în practică.

Căci Preoții noștri, prin pregătirea lor teologică și pedagogică, nu sunt simplii ritualiști de servicii religioase, ci și pedagogi-creștini cu înalta misiune, de a pregăti sufletele tinere pentru Hristos.

Este legitimă deci, cererea unanimă a Misionarilor noștri, ca Sfântul Sinod, forul suprem al Bisericii noastre ortodoxe române și cea mai înaltă autoritate canonică și spirituală să rezolve în chipul cel mai fericit această urgentă problemă a organizării tineretului creștin ortodox din școala românească, sub raportul tuturor laturilor de educație creștină ortodoxă, — prin Biserică. Așteptările tuturor sunt optimiste pentru că Sinodul permanent a luat deja în studiu multe din laturile acestei importante probleme, a Bisericii noastre ortodoxe.

Consilier.

PATRIARHIA ROMANA SI IERUSALIMUL

Suntem peste măsură de bucuroși că I. P. S. Patriarh, deși hărțuit de nevoile multiple ale patriarhiei, găsește timpul necesar să se ocupe în mod special și de biserica română dela Ierusalim.

Este bine cunoscut că, din nefericire pentru închinătorii români cari merg la Ierusalim, nu am putut avea până acum un locaș de închinare românesc. Români cari merg la sfintele locuri sunt siliți să se închine în bisericile Grecilor și Rușilor.

Aceștia, deși ortodocși, deși cu aceiași liturghie ca și a noastră, slujesc însă în limbile lor, limbi neînțelese Românilor. Spusele Sf. Ap. Pavel că în biserică sunt mai de folos 5 cuvinte în limbă înțeleasă decât 10.000 în limbă neînțeleasă, își găsec aplicarea în situația Românilor cari merg la Ierusalim.

Mare bucurie a produs Românilor din Ierusalim vizita ce a făcut locurilor sfinte I. P. Patriarh Miron, în 1927, fiindcă dela această dată a început să se intereseze personal de posibilitatea dobândirii unei biserici, în care să se servească numai în limba românească. În acest scop a început să trateze cu Patriarhia de Ierusalim cumpărarea unei biserici deja construite. Tratatul conduse de P. C. Arhimandrit Jocu, n'au dus la

niciun rezultat, din pricina fraților noștri Greci, actualii conducători ai patriarhatului de Ierusalim.

În 1930 I. P. S. Patriarh a trimis la Ierusalim pe monahul Luca, care să servească Românilor aflați acolo. Tot în 1930, I. P. S. Sa a aprobat listele de subscripție întocmite de un comitet românesc, care luase ființă în Palestina. Aceste liste au fost trimise apoi tuturor Sf. Episcopii, cu scopul de a se strânge fondurile necesare clădirii bisericii românești, pe locul pe care Sf. Patriarhie îl posedă în Ierusalim.

Tot prin Înalta Sa solitudine, Patriarhia Română a mai căpătat două locuri: unul la Nazareth, iar altul la Iordan, foarte aproape de locul unde s'a botezat Mântuitorul.

Cel mai mare succes al I. P. S. Patriarh, în ceea ce privește Ierusalimul, este înființarea Consulatului general al României, în acel oraș.

Până în acest an, consulul României la Ierusalim era onorar și în persoana unui grec, care, în chestiunile ce priveau biserica noastră, oricât ne-ar fi iubit, tot mai mult simpatiza pe conaționali săi, frații greci, care nu văd cu ochi buni existența unei biserici românești la Ierusalim.

Doi ani neconteniți de intervențiuni ale I. P. S. Patriarh pe lângă Ministerul Afacerilor Străine, au făcut ca în acest an să avem la Ierusalim un Consul general român, în persoana d-lui Marcu Beza, o personalitate de o cultură întinsă și neobosit cercetător de documente românești prin mănăstirile și instituțiile din străinătate.

Suntem informați că d-l Beza va fi secondat de d-l

Botez, un fost teolog, în sufletul cărui încă vibrează legătura cu biserica.

Suntem convinși că, cu concursul consulatului pur românesc și cu ajutoarele ce s'au strâns și se vor mai strânge, I. P. S. Patriarh va ajunge să ducă la bun sfârșit și chestiunea bisericii românești dela Ierusalim.

Diacon, Dr. T. Negoiță.

A C T U A L I T A Ţ I P A S T O R A L E

CULTURALE.

Ateneele conduse de Preoții din Capitală.

ATENEUL „DICHIU“, se găsește în al șaselea an al activității sale culturale, fiind condus cu multă însuflețire de Comitet, în frunte cu harnicul Preot N. Rădulescu. Lucrarea ateneului constă, din conferințe educative, coruri, declamări, muzică instrumentală, teatru și cinematograf. Șezătorile se țin săptămânal, Duminica după amiază. Funcționează în local propriu.

ATENEUL PAROHIAL „SF. ELEFTERIE“ a pășit în al V-lea an de activitate, sub cond. unui Comitet parohial în frunte cu d-l N. Batzaria, d-l dr. C. Mihailescu, profesor universitar și Preotul Mihail Bulacu. Activitatea acestui ateneu, ale cărui ședințe se țin în fiecare Duminică după amiază, constă în primul rând din conferințe cu caracter religios, încadrate într'un program artistic educativ. Ajungând la conferința 73-a, în ultima Duminică înainte de vacanță, a avut întregul program dedicat datinelor strămoșești.

Localul ateneului se află prin buna voință, corpului profesoral al Facultății de medicină, în amfiteatrul cel mare al acestei Facultăți, în bulevardul Regele Carol II.

ATENEUL „CĂRAMIDARII-DE-JOS“ de sub conducerea Păr. Gh. Păunescu, cu local propriu, își ține săptămânal ședințele, de conferințe, însoțite de un program artistic educativ. Duminică 17 Decembrie, după deschiderea ședinței cu o cântare creștinească. Părintele Păunescu a vorbit despre „Sfânta împărtășanie“. Ședința a fost închisă cu „Bună dimineața la Moș-ajun“.

ATENEUL „ENĂCHIȚA VACARESCU“, condus de Părintele P. Grigoriu dela biserica Alexe, își ține săptămânal ședințele de activitate în după amiaza Duminicilor, cu concursul societății „Credința“ de pe lângă biserica „Sf. Alexe“. Conferința ultimei Duminici, a fost rostită de Părintele P. Grigoriu, după care au urmat cântări creștinești, de Crăciun și Anul Nou.

ATENEUL R. M. S. Sutele de lucrători și lucrătoare ale fabricii de tutun „Belvedere“ se intrunesc în fiecare săptămână în ședințele culturale artistice ale Ateneului R. M. S. de sub conducerea preotului P. Șerpe. Duminica din urmă, părintele P. Șerpe, a vorbit despre „Patriotismul luminat“. Conferința a fost urmată de un ales program artistic.

ASISTENȚA CREȘTINĂ ÎN CAPITALĂ.

Parohia „Podeanu“ Puțul lui Crăciun.

S'a strâns sub conducerea Părintelui paroh, Pr. Mihail Șerpoianu în cursul anului 1933, următoarele sume, pentru asistența creștină-socială în parohie:

1. Dela cutia milei în biserică	13.200 lei.
2. Ofrande benevole pentru săraci	18.650 „
3. Ziua milei creștine în parohie, fixată în ziua de Sf. Nicolae	10.300 „
4. Cotizații la secția de înmormântări	12.400 „
5. Ajutoare pentru cantină în natură: pâine, cartofi, lemne, orez, etc.	70.000 „

Total 124.550 lei

1. S'au distribuit astfel: ajutoare lemne	12.000 lei
2. Ajutoare în bani	8.600 „
3. Ajutoare înmormântare	9.000 „
4. Ajutoare în medicamente	2.400 „
5. Ajutoare prin cantină	84.000 „

Total 116.000 lei

Biserica Alexe din Capitală.

Biserica Alexe are o societate „Pușculița“. Imbracă anual 20-30 copii. Are o societate culturală „Credința“, formată din tineret, cu care a strâns bani pentru renovarea radicală a sfântului locaș.

Corul societății „Credința“ de pe lângă bis. Alexe, cântă regulat și foarte bine Sf. Liturghie în biserică și la Ateneul „Enăchița Văcărescu“, unde este președinte, părintele Grigoriu Petre.

Ține ședințe regulate. Ședințele Cercului pastoral „Alexe“ se țin în mod regulat, conform planului înaintat, când se colectează și se împart ajutoare.

Acum biserica Alexe este magazia săracului; cei bogați sau mai puțin cuprinși, aduc daruri, alimente, lemne, bani și în special haine și încălțăminte veche, puțin uzată, dar bune de întrebuințat, care folosește mult celui sărac.

Preotul are un comitet restrâns care primește darurile, iar de împărțit, le împarte fără a fișaja.

Lumea a căpătat multă încredere și deși timpurile sunt grele, ajutoararea se face în largă măsură

Biserica Căramidarii-de-Jos.

Părintele Gh. Păunescu, parohul bisericii ca și în anii precedenți, mulțumită și vechiului comitet restrâns al doamnelor, de sub conducerea celei mai încercate preotese, va putea distribui și anul acesta circa două sute bucăți (rochițe și lenjerie), pentru băieți și fete, 1500 lei în numerar, valoarea cupoanelor ad-hoc a fundațiilor V. D. Marinescu și Eugen Dimitriu, precum și circa un vagon lemne de foc.

Mulțumită de asemenea d-nelor Margareta Mocionită și M. Alimănescu, vice-președintele comitetului nostru de conducere a dispensarului medical, filială a soc. Principele Mircea, *dispensar ce face parte integrantă din Căminul parohiei*, vom mai putea distribui câteva zeci de perechi ghete, ciorapi, paltoane, haine, flanel și diverse alimente mamelor și copilașilor, asistați gratuit în acest dispensar medical.

Biserica Zlătari din Capitală.

Biserica Zlătari din Capitală, sub conducerea Părintelui Profesor Toma Chiricuță, acordă o largă atențiune milei creștine și ajutorului samaritean, lucrând ghidată de următorul plan de lucrare creștinească:

Un comitet compus din doamne și domni de cea mai bună condițiune socială, se preocupă exclusiv de această latură, administrând și repartizând celor ce într'adevăr sunt lipsiți și nu pot avea într'alt chip ușurarea nevoilor lor apăsătoare.

Pentru a se putea ști cu certitudine, care e cazul când într'adevăr trebuie să intervină, se fac vizite la căminul celor ce apelează și numai astfel se dau ajutoarele posibile.

Fondurile care, exclusiv, sunt darurile credincioșilor, sunt mulțumitor de numeroase și cu ele am reușit să putem subvenționa, chiar lunar, unele familii în mare strămtorare și în neputință de a lucra.

În aceeaș măsură se strâng alimente și îmbrăcăminte, care se împart celor lipsiți cu prilejul Sf. Sărbători ale Crăciunului și Învierii, oferind astfel și o semnificație adecuată a acestor două mari evenimente creștine. Vizitarea bolnavilor în spitale a bolnavilor cunoscuți nouă, ca și a penitenciarelor și a ospiciilor, formează iarăș un moment care ne e scump.

Un mare om de bine, doctor în medicină, la recomandarea noastră acordă consultațiuni gratuite.

Mila creștină a Sf. Patriarhii prin Asociația „Patriarhul Miron“.

Înalt Prea Sfințitul Patriarh, luând aminte la vremurile grele și la multele lipsuri și mizerii din timpul de față, a luat hotărârea de a veni în ajutorul celor sărmani prin înființarea unei ospătării creștinești, care va purta numele de : „Mila creștină a Sf. Patriarhii“.

Aci va putea să-și găsească hrană zilnică gratuită, cei cari nu pot prin muncă să-și câștige existența, pe timpul de patru luni ale iernei, de preferință, infirmi, orfani, văduve și șomeuri.

Ospătăria va funcționa în localul propriu al Asociației „Patriarhul Miron“, din str. Sf. Apostoli Nr. 40, stând sub supravegherea Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor, care va îngriji de fondurile necesare; iar pregătirea alimentelor și servirea meselor, se vor face gratuit de membrii Asociației, cari au dăruit mese, vesela necesară și local gratuit. Ospătăria a început să funcționeze pe ziua de 15 Decembrie a. c.

În ziua de Duminică, 17 Decembrie a. c., Asociația „Patriarhul Miron“, a ajutat săracii cu bani, lucruri de îmbrăcăminte și alimente, în valoare de 20.000 lei.

A doua zi de Crăciun, Cercul tineretului, de sub președinția Păr. diacon Gh. Dem. Ciocan, va da o serbare religioasă în Pavilionul Banat, Parcul Carol (Expoziție), cu un program potrivit sărbătorilor Nașterii Domnului.

Biserica Sf. Vineri Herasca.

Biserica Sf. Vineri-Herasca din București întreține sub conducerea Părintelui N. Runceanu în Azilul din curtea ei, 20 de bătrâne, care au cameră cu lumină electrică, câte 1.000 kgr lemne pe iarnă și câte trei sute lei ajutor lunar de fiecare.

Se bucură, gratuit, de asistență medicală, în caz de boală.

Pentru serviciul de asistență, se cheltuesc anual, următoarele sume:

72.600 lei pentru cele 20 bătrâne; 18.000 lei pentru două preotese văduve; 7.200 lei pentru alți săraci din Capitală, în afară de Azil; 3.000 lei pentru medicamente; 21.000 lei pentru lemne; 62.400 lei pentru salariile medicului, intendentului și doi servitori. În total 184.200 lei, afară de plata luminii electrice.

Pe lângă aceste sume fixe, întrebuințate din venitul propriu al bisericii, se mai dau ajutoare, în proporția sumelor ce se strâng în cutia „Discul-milei creștine“ și a șomerilor, în tot cursul anului, dar în mai mare măsură, la Sf. Sărbători ale Nașterii Domnului, la Sf. Înviere și la hramul bisericii, 14 Oct., între 10.000 și 15.000 lei anual, la diferiți alți săraci și șomeri.

Așezămintele Brâncovenești.

Așezămintele brâncovenești cuprind administrarea bunurilor celor două fundațiuni: A spitalului brâncoveneșc și a Bisericii Domnița Bălașa. Ambele fundațiuni posedă proprietăți mobiliare și imobiliare din a căror venituri, fără nicio subvenție din partea statului său orice fel de contribuție, se întrețin:

a) Spitalul brâncoveneșc din București, cu toate laboratoriile, farmacia și celelate servicii anume, azilul de bătrâne;

b) Spitalele din provincie și anume: Dăbuleni, Cerveșni și Merișani;

c) Dispensarele Necșești și Stoenști;

d) Consultațiile gratuite pe lângă spitalul brâncoveneșc întreținut în special din fondurile Bisericii Domnița Bălașa.

În anul 1933, au căpătat ajutor medical 82.276 bol-

navi din care 17.393, internați. Costul total al medicamentelor distribuite a fost de lei 1.152.473 și al pansamentelor lei 829.400.

In azilul de bătrâne au găsit adăpost și îngrijire, 44 de azilane, ce au costat aproximativ lei 92 pe zi. Costul de îngrijire a unui bolnav pe zi, a fost de aproape 150 lei pe zi.

Gratuități s'a acordat în sumă de lei 3.534.000.

Totuși greutățile prin care au trecut așezămintele Brâncovești, nu au împiedicat avântul conducătorilor sub ochiul binevoitor al înaltului efor I. P. S. Patriarh. Spiritul de dezinteresare și de dragoste față de aproapele a domnit în această instituție și această dragoste se citește în ochii fiecărui medic și personal ajutat-cum sunt surorile de caritate.

Medicii din cei mai renumiți ai țării își dau obolul, dezinteresăți materialmente, pentru scopul frumos de ajutorare a aproapelui. Ei nu doresc decât să aibă mul-

țumirea că-și pot da concursul în aceste instituții de adevărat devotament.

Corpul de îngrijitoare de bolnavi, educat în școala proprie a așezământului și stilat de corpul distins de medici, este o adevărată mândrie pentru așezămintele, prin modul cu se poartă cu bolnavii.

Preoții Bisericii Domnița Bălașa, care nu au altă onorie decât aceea cuprinsă în așezămintele, susțin moralul bolnavilor și al personalului pentru desăvârșirea operei. Prin cuvinte și sfaturi alese, preoții dau deoparte amboldul la muncă, **de altă parte curaj** pentru lupta încinsă între viețată și moarte, între existență și distrugere.

Un complex întreg ce cuprinde toate specialitățile, toate măsurile conlucrează în liniște fără laude, fără reclamă numai cu mulțumirea că se face fapte bune. Pe fața tuturor se citește mulțumirea ce o poate avea omul după terminarea unei opere într'adevăr bună.

CERCURI PASTORALE LA SAȚE

Din roadele activității cercurilor pastorale

Azi se ridică multe glasuri împotriva Cercurilor pastorale, aducând invinuirea că n'ar prea aduce mari foloase, ci dimpotrivă c'ar fi o pagubă și pentru enoria părăsită pentru acea zi, ca și pentru punga preotului, gazdă care ar fi obligat la jertfe prea mari cu primirea fraților. Vor fi având dreptate unii pe ici, pe colo.

Acestea însă nu sunt și nu pot fi decât păreri izolate, cari n'au puterea de a se impune și deci, de a se generaliza. Aproape de pretutindeni, curierul nostru „Apostolul“, ne aduce vești îmbucurătoare și ni le pune în față probe vii, că adică Cercurile pastorale au promovat atâtea începuturi bune și au realizat lucrări de ne bănuit. Iată o latură a acestor Cercuri: întrecerea în reparațiuni, înfrumusețări, renovări de biserici și cimitire. Vorbesc de preoții din Circ. I de pe Valea Ialomiței superioare-Dâmbovița.

Aici ființează Cercurile în actuala lor rândulă de prin 1919. Ei bine, de atunci atâtea vreme a trecut și mulți din preoții ce-au fost, azi unii, odihnesc în cimitire, alții își fac rugăciunile în tihnă, pensionari, și unii și alții având urmași preoți tineri, cu multă carte și mai ales cu multă râvnă de propășire.

Cu prilejul acestor Cercuri, au avut ocaziunea să vadă lucruri de ispravă la frații ce-au fost incurajați sau chiar răsplătiți, pentru asta c'o vorbă bună sau un rang bisericesc de autoritatea bisericăscă. L-ea servit aceasta ca îndemn și s'au străduit nu numai să-l imite, dar ceva mai mult, să-l întrecă.

Și așa s'a făcut că în cele 15 parohii ce alcătuiesc acest cerc, — cu 20 de biserici — în 10 ani în urmă, la la cinci dintr'insele s'au făcut renovări complete: Costești-Runcu, Valea Țății, Petroșița, Buciumeni și Bezdeadu-de-Jos; la alte șase: Cucuteni, Fieni, Moțăeni, Țăta, Valea Leurzii și Măgura-Bela s'a premenit acoperișul cu tablă de fier sau șindrilă, afară de aceea, că la toate interiorul a fost înfrumusețat cu veșminte nouă, odoare de preț și alte felurite podoabe care de care mai curate și mai bogate. În două din ele: Fieni și Petroșița s'au introdus lumina electrică. La cea din Bezdeadu-de-Sus s'a ridicat o încăpătoare clădire unde are adăpost în subsol, o boltiță pentru osemenite, iar

deasupra sala de bibliotecă, farmacie și cameră pentru oficiul parohial.

Clopotele nouă mai la toate, ba chiar clopotnițe s'au ridicat în acest scop, Fieni, Buciumeni, Moțăeni. Cimitirele și curțile bisericilor, durabile și frumoase, apăra locașurile sfinte și scumpii noștri repauzați, de oameni răi și de vitele neînțelegătoare.

Și toate aceste premeniri și lucrări din nou au fost făcute, nu că înaintașii n'ar fi făcut nimic, nu! dar... vremea, vremea, care roade totul, a fost în stare să putrezească șindrila de pe acoperișuri, să nărue împrejmuirile, să fărâme chiar piatra cu tecuelile, ce bunii noștrii înaintași cu osârdie și grijă multă le așezaseră în preajma sfintelor locașuri.

Operile aceste, ce toate la un loc, costă milioane strânse de harnicii noștrii preoți dela cei mulți, sunt, în parte — cred — urmare a îndemnului căpătat în aceste Cercuri pastorale.

Preotul S. NEGOESCU.

Cercul pastoral din Brtea-Prahova

În comuna Brtea, județul Prahova, s'a ținut ședința cercului pastoral sub președinția preotului econom Athanase Petrescu, proestos, la care au participat preoții, învățătorii și cântăreții din comunele învecinate precum și un mare număr de săteni din comună și satele învecinate.

La ora 10 dimineața s'a oficiat în biserica satului Sf Liturghie și parastas pentru eroii morți în războiul de întregirea neamului, de un sobor de preoți în frunte cu părintele proestos.

Predica zilei a fost ținută de preotul Octavian Ionescu din comuna Vărbilău.

Preotul Athanase Petrescu a ținut apoi o cuvântare, arătând importanța cercurilor pastorale, nevoia pe care o simt, suferințele de credință putând prin ea să se întărească și să lupte contra greutăților vieții.

S'au dat apoi în mod gratuit sătenilor cărți morale.

După amiază a urmat în șocala satului ședința intimă cu care ocazie preotul Ioan Popescu din comuna Brtea a vorbit despre viața cucernică a preotului, arătând că preotul atât în viața publică, cât și în viața familiară trebuie să aibă o conduită ireproșabilă, să

Preotul *Mihail Popescu* din Prăjaniei-Slănic a vorbit de importanța portului național din punct de vedere es-păstreze strict poruncile sfintelor canoane pentru a putea fi luat exemplul de sătenii pe care îi păstorește. tetic, economic și patriotic indemnând sătenii și mai ales sătencile să uzeze de acest port care este incomparabil mai bun și mai frumos decât toate stofele ce vin din țări străine și cari le plătim atât de scump, trecând peste graniță în acest mod o mare parte din averea națională.

Preotul *Victor Popescu*, Vărbilău-Prahova, a vorbit despre „Numai în credință este mântuire“, iar preotul *Gheorghe Iordănescu*, din Slănic-Prahova, a vorbit despre: „Origina Duminicii“.

După terminarea ședinței, cerculul a urmat o foarte frumoasă serbare școlară.

ASISTENT.

Din activitatea parohiei Mărcuța.

S'a reparat bis. Sf. Voevozi Mihail și Gavriil, a cărei cheltueli de reparații, s'au ridicat la suma de 51.011 lei, bani donați în majoritate de Pr. paroh Ștefan Palaghiță. De asemeni, Sfinția Sa a reparat casa parohială, în completă ruină, compusă din șase camere, a cărei reparații s'au ridicat la suma de 20.000 lei. S'a împrejmuit cu gard Sf. biserică și casa parohială, în fața căroră s'au făcut diferite plantații. Au fost ajutați de către Pr. paroh Ștefan Palaghiță mulți săraci, cu alimente, îmbrăcăminte și lemne. Morților săraci, sau străini, li s'au făcut gratuit înmormântarea cu pompa și slujba cuvenită. De asemeni bolnavii săraci, au fost ajutați cu doctorii sau internați în spitale. Prin recomandarea preotului paroh, mulți bolnavi au obținut doctorii gratuit dela d-l Dr. Ulman, patronul farmaciei „Sf. Pantelimon“ din acea parohie.

În fiecare seară, se fac în diferite cartiere ale parohiei, adunări creștinești cu enoriașii, unde preotul explică Sf. Scriptură, dogmele și cultul bisericii noastre ortodoxe. Aceste adunări, sunt frecventate de sute de creștini, a căror număr sporește pe zi ce trece și odată cu aceasta sporește și dragostea, frăția și armonia dintre ei. Pe lângă aceasta credincioșii învață răspunsurile Sf. Liturghii, precum și alte diferite cântări creștinești.

S'au făcut în acest an numeroase procesiuni religioase prin parohiile vecine: Dudești-Ciopea, Fundeni, Dobroești, Pantelimon și prin oraș: Asociația „Partiarhul Miron“, împreună cu Protos. Teofil Ionescu, cu care o cazie s'a oficiat Sf. Liturghie în sobor de preoți, s'au ținut ședințe sub cerul liber, sălile devenind neincăpătoare, unde au vorbit diferiți preoți, făcând apoi împreună procesiuni mărețe și mișcătoare. Cu ocazia hramului Sf. Biserici s'a servit o masă la 600 de săraci.

S'a oficiat Sf. Taină a Botezului la 16 sectanți, oameni și femei majore, dintre care, parte nu fuseseră niciodată botezați, iar parte dintre ei fiind primiți în ortodoxie prin Sf. Taină a Mir-Ungerii.

Dela Cercul pastoral Puchenii

În Parohia Puchenii Moșneni din Protopoplatu I. Ploești s'a ținut ședința Cercului Pastoral Puchenii Moșneni.

În această parohie se desfășoară o frumoasă și rodnică activitatea pastorală de către Preotul D. Nicolescu, Enoriașii satului dau tot sprijinul păstorului lor, care a organizat în Parohie șezători religioase, colportaj, acte de caritate, serbări culturale, bibliotecă populară cu 1700 volume și un splendid cor religios alcătuit din 60 de fete. Biserica care are o frumoasă înfățișare de catedrală a fost împodobită în ultimii 13 ani cu odoare veșminte și icoane în sumă aproape de 900.000 lei strânși numai dela sătenii localnici. Preotul este ajutat de un consiliu parohial stăruitor, de cântăreții parohiei V. Gr. Popescu și Nic. Tudor și este sprijinit în orice inițiativă de d-l Traian Papadopol un harnic și zelos episcop, care nu precupește nimic, când e vorba de podoba locașului sfânt.

În Duminica cercului, *Prea Sfințitul Tit. S. Târgovișteanul* a făcut o vizită canonică Parohiei Puchenii Moșneni și membrilor cercului împărtășindu-le binecuvântarea arhierescă și sfatul său arhieresc

Sectanții ce-și luaseră mare avânt în această parohie, au fost stagnați în lucrarea lor și o echipă misionară bine pregătită și condusă de Pr. Ștefan Palaghiță, înregistrează pe zi ce trece succese din ce în ce mai mulțumitoare. Numărul creștinilor care frecventează Sf. Biserică, se spovedesc și se împărtășesc, e mereu în creștere. Cei ce trăesc în concubinaj la sfatul preotului, părăsesc starea de păcat și primesc Sf. Taină a cununiei. E dela sine înțeles, că vrajba, desfrânările, bețiile, hoțiile și crimele au scăzut și scad mereu, luându-le locul, iubirea, pacea, cinstea, ordinea, curăția sufletului, etc. Dela pangarul bisericii nu lipsesc de asemeni tipăriurile creștine de luminare și zidire sufletească.

MULȚUMIRI

Consiliul parohial din parohia Băneasa-Vlașca, aduce și pe această cale mulțumiri d-lui Ionescu V. Cioca, primarul comunei, care cu dragoste creștinească a depus toată stăruința pentru ca din fondurile primăriei să se renoveze biserica, pentru care s'a cheltuit suma de lei 47.000.

De asemenea aduce mulțumiri următoarelor persoane care au contribuit la înălțarea Sf. Locaș:

D-na și d-l Ion V. Cioca au aurit Sf. vase și au argintat cădelnița în sumă de lei 1.500;

D-na și d-l P. Mateescu, un rând de procovețe în valoare de lei 800;

D-l V. Dobrescu, două sfeșnice cu câte trei lumini, în valoare de lei 1.500.

D-na și d-l V. Tănăsescu, două perdele de mătase pentru icoanele împărătești lei 1.000.

D-na și d-l Gh. Rujan, o dveră în val. de lei 1.200;

D-na Victoria Panaitescu diferite lucruri croșetate.

Domnul să-i aibă în asa pază.

Epitropia bisericii „Sf. Dumitru“ din parohia Vlad-Tepeș, aduce vii mulțumiri bunilor donatori după cum urmează:

Gheorghe Dorobanțu, 200 lei; Marin Bratu, 200 lei; Pr. P. Raica, 151 lei; Matei Anghel 100 lei; Ion Olteanu, plutonier în tabăra M. Bravu 200 lei; Dumitra Cobre Mocanu și fiica sa Anica a îmbrăcat policandrul cu 24 făclii și a dăruit un preș în valoare de 184 lei; Dumitru Zacharia cu soția sa Dobra un preș și un ștergar în valoare de 50 lei.

E X T E R N E

Serviciul divin dela Biserica română din Sofia.

La Biserica română din Sofia, Inalt Prea Sfințitul Mitropolit Ștefan al Sofiei, dând urmare invitației făcute de d-l Vasile Stoica, ministrul României, a oficiat serviciul divin, înconjurat de doi arhimandriți bulgari și de preotul bisericii române.

Služba a fost făcută în limba slavonă, iar răspunsurile au fost date de corul bisericii în limba română.

Solemnitatea serviciului a impus adânc numeroasei și selectei asistențe, între care în afară de d-na și d-l Vasile Stoica, ministrul României la Sofia și personalul legației, au asistat miniștrii Poloniei, Cehoslovaciei. În-sărcinatul cu afaceri al Iugoslaviei cu personalul legațiilor respective, mulți intelectuali, profesori universitari, etc. Biserica fiind neîncăpătoare pentru marea public venit să asiste la slujba religioasă, foarte multe persoane au stat în afara bisericii.

La terminarea slujbei, I. P. S. Mitropolit Ștefan a pronunțat o mișcătoare cuvântare, insistând asupra rolului bisericii în viața poporului român și a poporului bulgar, predică, în care după ce a mulțumit pentru invitația d-lui ministru Vasile Stoica, de a oficia sfânta liturghie în biserica română, a subliniat legăturile spirituale adânci dintre bisericile ortodoxe, române și bulgare, care au creiat și vor crea unitatea spirituală între cele două popoare vecine.

Inaltul Prelat a făcut rugăciuni pentru preamărirea celor două țări și pentru sănătatea Sanctității Sale Patriarhului Miron Cristea, ca și pentru soborul episcopilor, alături de care conduce cu înțelepciune soarta sfintei biserici ortodoxe române.

Mitropolitul Ștefan a arătat apoi că a înălțat rugi fierbinți către Dumnezeu pentru sănătate, zile îndelungate Majestății Sale Regelui Carol al II-lea, Regele Românilor, pentru întreaga Augustă Familie Regală română și pentru toți sfinții țării și întregul popor român.

Oprindu-se asupra actualelor legături dintre bisericile celor două popoare, Inaltul Prelat a exprimat o magiile sale și ale bisericii bulgare față de Sanctitatea Sa Patriarhul României Miron Cristea, scoțând în evidență rolul important pe care Sanctitatea Sa îl are nu numai în viața celor două biserici vecine ci și în aceea a întregii biserici ecumenice ortodoxe.

Răspunzând Inaltului Prelat, d-l Vasile Stoica, ministrul României, i-a mulțumit pentru clipele de înălțare sufletească pe care această instituție divină le-a dat azi și care a avut un mare rol în viața popoarelor noastre, care înfrățite prin biserică în trecut, tot prin această instituție se vor înfrăți și în viitor.

Serviciul divin a fost radiodifuzat de stațiunea de radio din Sofia. Corul bisericii române, cunoscut ca cel mai bun cor din capitala Bulgariei a executat bucăți compuse de preotul Popescu-Runcu, parohul bisericii române din Sofia.

După terminarea solemnității, asistența a trecut în sala de festivități a Institutului român unde asociația femeilor române din Sofia a organizat o expoziție de cusături românești. Venitul realizat din vânzarea obiectelor expuse va fi întrebuințat pentru ajutorarea elevilor și familiilor sărace din Sofia.

P A R T E A O F I C I A L Ă

C I R C U L Ă R I

Sfânta Arhiepiscopie a Bucureștilor
Secția culturală

Circulara pentru asistența creștină prin Preoții Bisericii.

Omul în zilele de grea cumpănă a vieții sale, și-a îndreptat întotdeauna gândul la Dumnezeu, cu nădejdea deplină de ajutor pentru nevoile și durerile sale sufletești și trupești.

De aceea Biserica creștină strămoșească, a fost și este privită de neamul nostru românesc, ca singura sa tămăduitoare, întrucât ea este nu numai locașul sfânt, în care se adună creștinii spre a se ruga lui Dumnezeu, ci și comunitatea religioasă animată de duhul dragostei creștine, prin ajutorarea reciprocă a fraților ce o alcătuiesc, ca fii ai aceluiași Părinte ceresc.

Căci Biserica creștină, s'a afirmat ca o instituție vie și activă, promovând creștinismul social, potrivit preceptelor evanghelice, aplicate în viața de pe pământ de însuși Domnul nostru Iisus Christos și mai departe

de Sfinții Apostoli și marii Ierarhi ai ortodoxiei noastre. Așezămintele de milă creștină, din vremea apostolică, patristică, ca și din trecutul Bisericii noastre ortodoxe române, sunt o evidentă dovadă istorică, de realitatea creștinismului social al Bisericii.

Sfântul Ierarh Nicolae, marele Arhiepiscop al Mirelor Lichiei a rămas icoana neuitată a carității creștine, adâncită în sufletul creștinătății de toate confesiunile de peste țări și mări, tocmai prin creștinismul social, aplicat în mod exemplar. Așezarea sărbătorii sale, când cântările bisericesti prevestitoare ale Nașterii „Domnului ne spun „Christos se naște măriți-L“, „Christos din Ceruri întâmpinați-L“, — ne vorbește de grija pe care trebuie să o avem de a aduce după exemplul său, cel mai plăcut dar lui Dumnezeu, prin prinosul binefacerile creștine, fraților noștri săraci, lipsiți și îndurerăți.

De aceea, atragem în chip deosebit atențiunea clerului, pentru a socoti o urgentă îndatorire pastorală din acest an, de a lucra fiecare în parohia respectivă cât mai mult, în domeniul creștinismului social, — în legătură cu criza economică și morală prin care tre-

cem. Căci criza economică poate dispărea automat, când preceptele morale creștine sunt aplicate în viața noastră de toate zilele.

Intrucât nu sunt bani, se pot distribui ajutoare în natură fie prin alimente, fie prin îmbrăcăminte. Cunoscutele colecte apostolice pentru săraci, (Fapt. apost. Cap. VI, 1; XI, 29, II Corinteni, cap. 5), diaconatele, instituite cu diaconi și diaconițe, cu frați și surori de caritate, agapele, xenodochiile, sunt o dovadă nu numai de preocuparea permanentă a Bisericii pe terenul social, dar și de însemnate opere de milostenie creștină față de cei lipsiți, tocmai prin această colectare în natură dela cei bogați și distribuire la cei săraci.

Legea noastră de organizare bisericească, dă o largă posibilitate clerului de a-și organiza în parohie asistența creștină socială, sub diferitele nevoi locale, după regiuni și ocupațiile locuitorilor. Este vremea mai mult ca oricând, de a se constitui, comitetele parohiale acolo unde nu sunt, pe lângă consiliul parohial și epitropie, pentru ajutorarea săracilor și ocrotirea orfanilor și a văduvelor, pentru cercetarea și ajutorarea bolnavilor din comună și spitale, pentru îngrijirea și îmbrăcarea copiilor săraci, etc. Se știe că aceste comitete stau sub președinția parohului local, și-și vor putea menține legătura cu epitropia, pentru buna distribuție a bunurilor. Deasemenea femeile majore din parohie, pot fi alese membre în diferite comitete.

Față de cele menționate dispunem următoarele:

1. Parohiile în care nu s'au constituit până acum comitete parohiale, conform art. 52 din Statutul pentru organizarea Bisericii, — sunt obligate să le constituie conform legii și regulamentului, alcătuit în acest scop.

2. Conferințele cercurilor pastorale și predicile ce se vor rosti în biserică, până la Nașterea Domnului, vor avea ca temă centrală această milă creștină față de aproapele lipsit, spre a îndupleca cât mai multe suflete, de a veni în ajutorul celor lipsiți.

3. După indemnul pe calea cuvântului din partea clerului, delegații Comitetului parohial, vor putea merge din casă în casă spre a strânge daruri în natură, de îmbrăcăminte și alimente, pentru a le distribui săracilor, în legătură cu nevoile lor.

Se vor putea colecta tot felul de alimente: porumb, grâu, fasole, fructe, ouă, etc., după posibilități.

4. De asemenea la orașe, avem pe lângă spitale, azile pentru sărmani, închisori, atâția sărmani, în special din acei ce nu cer în public, ci-și trăiesc viața în chinuri și suferință, până la moartea cea mai dureroasă.

Inceputurile de milostenie creștină organizată prin diferitele parohii de orașe, trebuiesc continuate, desvoltate și generalizate în toate parohiile.

5. Indatorăm familiile mai bogate, ce sunt fără copii sau cu copii mai puțini, de a veni în ajutorul familiilor sărace împovărate de copii mulți, îmbrăcând cu hăinuțe pe copiii săraci.

De asemenea din alimentele ce se pregătesc pentru Sf. Sărbători, bunurile familiei creștine să-și aducă aminte de cei ce n'au o bucată de pâine și să le trimeată, câte un colet, cu ceace pot pregăti.

În felul acesta pot veni și în ajutorul săracilor din Capitală, cum este de exemplu la azilul de bătrâne „Mitropolitul Ghenadie”, din str. Mitropolitul Ghenadie,

(fostă Labrint), Vatra orbilor, Pâinea zilnică dela cele trei așezăminte din Capitală, Masa pentru săraci a Patriarhiei, dela Asociația „Patriarhul Miron, etc.

6. Cu acest prilej, elogiem creștineasca hotărâre a d-lui Mihail Berceanu dela Primăria Municipiului București, — ca asistența socială din Capitală, să se facă prin biserici, și anume de către preoți.

7. Indatorăm pe toți preoții din Capitală, să fie în legătură cu această operă, și să-și stea la dispoziție, căci prin aceasta se împlinește o mare și veche dorință a Bisericii noastre, ca toate actele de milă creștinească, să se facă prin Biserică.

8. Preoții în calitatea lor de conducători ai Comitetelor parohiale pentru asistență, vor căuta să evite orice lacune regretabile, atât la înscrierea săracilor pe listele de ajutoare, cât și la distribuția proporțională a ajutoarelor.

Concentrarea energiei clerului în această latură de viață creștină socială a poporului românesc, pentru aceste vremuri de turburare sufletească și de învrăjbită cetățenească, este nu numai afirmarea demnității sale pastorale ci și a spiritului său de apostolat creștin, — în care l-a instituit Mântuitorul Christos, prin acei trimiși de El, pentru această operă.

În acest scop, facem invitare P. C. Protoerei, de a comunica în întregime dispoziția Noastră către toate parohiile, cu obligația ca după sfintele sărbători, să avem o știre cât mai fidelă pe protopopiate, de cele ce s'au putut realiza în sensul dispoziției Noastre.

Unde până la sărbători nu s'a putut practica această milă creștinească, să se continue în cursul iernei, și în tot cursul anului, căci lipsa și sărăcia este în unele locuri permanentă.

Dumnezeu va răsplăti tuturor, ostenețile făcute și pentru preoți și pentru acei care dau.

Primiți arhieresti binecuvântări,

Arhiepiscop și Mitropolit, **MIRON.**

Consilier referent, Pr. Dr. M. Bulacu.

Arhiepiscopia Bucureștilor
Secția administrativă bisericească,

Circulara Nr. 13.499/983.

Hirotonia în treapta de diacon și de preot, fiind un har dumnezeesc, care se pogoară asupra celui, pe care Episcopul după puterea cea dată lui, îl socotește vrednic, trebuie ca cel ce se pregătește pentru această Sf. Taină să se cerceteze înainte de a primi acest sfânt și mare dar, nu numai pe sine, ci să-și aleagă o tovarășă de viață, care întru toate să corespundă unei vrednice soții de preot.

Având apoi în vedere, multe cazuri, când seminariști și teologi înainte de a intra în cler, s'au căsătorit în grabă, fără a cerceta în deajuns, dacă acelea, care le vor deveni soții, corespund prin situațiunea morală și socială, atât a lor cât și a familiilor, din care fac parte, unor vrednice soții de preot.

Considerând în bine, că din cauza unei atari neglijențe, căsniciile unora dintre sfinții slujitori ai Bisericii, departe de a fi pilde de viață creștină, de castitate și de vrednicie gospodărească, sunt dimpotrivă pietre de scandal, prin lipsa de pregătire corespunzătoare pentru viața socială de multe ori prin imoralitatea patentă a celor, ce fără de cercetare prealabilă, devin preotese;

În vederea acestora vă atragem serioasă atențiune, și vă invităm, să puneți în vedere tuturor candidaților la preoție, că sub niciun motiv nu se primesc la concursurile pentru admiterea la hirotonie, acei tineri, cari mai înainte căsătorie civilă, nu vor fi obținut dela Chiriarh, binecuvântarea arhierescă a căsătoriei.

Această binecuvântare se dă în urma unei cereri formale a candidatului, la care se vor anexa:

1. Extractul de naștere și certificatul de botez al viitoarei soții.

2. Certificat de moralitate nebănuț a viitoarei soții dat de parohul respectiv.

3. Certificat de onestitate și bună reputațiune, morală și socială a părinților ei, dat de parohul respectiv.

4. Ambele aceste din urmă două certificate, vor fi vizate și confirmate de protopoul respectiv.

Veți aduce deasemenea la cunoștința generală, că sub niciun motiv nu se dă binecuvântarea arhierescă, pentru căsătorie, acelor candidați, cari o cer, după ce s'a efectuat căsătoria civilă.

p. Arhiepiscop și Mitropolit, PLATON

Cons. Referent, Icon. ȘT. IORDANESCU

PREA CUCERNICE PARINTE,

Cu adresa Nr. 162.093/14.185 din 1933, Onor Ministerul Instrucțiunii Publice, Cultelor și al Artelor, face

cunoscut că secta tudoristă, nu a fost autorizată prin noua decizie ministerială referitoare la funcționarea asociațiilor religioase. Dar, s'a acordat numitei secte în mod provizoriu autorizație numai pentru București, str. Carol Davila Nr. 88, cu condițiunea ca personalul predictor și de conducere să fie cetățean român și să întocmească un registru, care să cuprindă numai pe credincioșii cari au împlinit condiția legală a ieșirii din cult.

De asemenea li s'au pus în vedere conducătorilor, ca personalul să nu se dedea la acte de propagandă în afară de casa de rugăciune, împărțire de afișe și broșuri, precum și intrare prin casele și curțile oamenilor în scop de propagandă.

Binevoii a pune în vedere acestea C. C. Preoți, invitându-i să fie atenți și să ia măsuri pentru a împiedica orice propagandă tudoristă în afară de hotărârile luate de Minister.

Cu arhieresti binecuvântări,

Arhiepiscop și Mitropolit

MIŁON

Consilier referent Pr. M. BULACU

P A R O H I I V A C A N T E

Protoieria județului Muscel, Circ. Priboeni. — Se publică concurs cu termen legal de 30 de zile pentru ocuparea postului de preot paroh al parohiei Vieroșu din Protopoiatul Circ. II-a Priboeni-Muscel, post nou înființat și nu este prevăzut în bugetul statului.

Parohia are o populațiune de 246 familii cu 739 suflete. Are biserică și casă parohială. Are sesie parohială 8 ha. jum., arătură și fânețe, venitul epitrahilului se cifrează la lei 1.000 anual.

Candidații nehirotoniți pe lângă actele cerute de art. 11 din regulament, vor mai anexa actul de binecuvântarea căsătoriei și o declarațiune că vor preda gratuit învățământul religios în școala primară din comună; iar candidații hirotoniți, cari cer transferare, în memoriile ce vor prezenta, vor arăta precis:

1. Ce momente de lucrare pastorală, culturală, misionară și gospodărească au realizat în parohia de unde cer transferarea sau înaintarea.

2. Ce anume fapte de milă creștină au săvârșit, precizarea datei și valorii lor.

3. Ce sume au consenmat și unde pentru sporirea fondului mlei creștine din parohie, cu arătarea Nr. recipientelor de depunere.

4. De când predă învățământul în școala primară și ce rezultate a obținut.

5. În ce măsură a îndeplinit ordinea chiriarhale de a îndruma pe elevi a merge la biserică și de-ai învăța cântarea bisericească.

6. Cum a executat diferite ordine și dispozițiuni ale autorităților bisericești privitoare la administrațiunea și gestiunea parohială.

7. Numărul sectanților și concubinilor din parohie și cum a activat pentru combaterea lor? Rezultatele obținute.

8. Dacă și în ce măsură a stăruit pentru introducerea în biserică a lumânărilor de ceară curată dela turnătoria rituală a Sf. Arhiepiscopii.

Doritorii de a ocupa postul, vor înainta toate actele cerute de regulament, dimpreună cu datele de mai sus, la cancelaria Protopoiei, în Câmpulung, în termenul arătat. Cele venite pe altă cale nu se vor lua în seamă.

Protopop, Econ. Pr. GH STROIAN.

Protoieria Circ. I, Dâmbovița-Târgoviște. — Intrucât la primul concurs, cu termen legal de 30 zile, care s'a publicat în curierul Sf. Arhiepiscopii „Apostolul”, Nr. 20 din 15 Octomvrie, 1933, pentru ocuparea postului de preot paroh al parohiei nou-înființate Valea-Lungă-Gorgota III, din Protoieria Circ. I Dâmbovița, nu s'a prezentat niciun candidat licențiat în teologie, sau dtploamat al unei Academii Teologice, Consiliul Eparhial, potrivit hotărârii sale din ședința dela 28 Noemvrie, 1933, publică un nou concurs, cu termen tot de 30 zile, pentru ocuparea aceleiași parohii.

Condițiunile se pot vedea în publicația primului concurs.

Cererile însoțite de actele legale se vor înainta, în termen, Protoieriei Circ. I Dâmbovița-Târgoviște.

CONSILIUL EPARHIAL S. ADM. BIS.

Protoieria Circ. III Dâmbovița. — Intrucât la primul concurs, cu termen legal de 30 zile, care s'a publicat în curierul Sf. Arhiepiscopii „Apostolul”, Nr. 17 din 1 Septemvrie, 1933, pentru ocuparea postului de preot paroh al parohiei Bucșani, din Protoieria Circ. III Dâmbovița, s'a constatat că atât candidații preoți, licențiați în Teologie, cât și candidații nehirotoniți, licențiați în Teologie, au avut actele incomplete, Consiliul Eparhial, potrivit hotărârii sale din ședința dela 28 Noemvrie, -1933, publică un nou concurs, cu termen tot de 30 zile, pentru ocuparea aceleiași parohii.

Condițiunile se pot vedea în publicația primului concurs.

Cererile însoțite de actele legale se vor înainta, în termen, Protoieriei Cir. III Dâmbovița.

CONSILIUL EPARHIAL S. ADM. BIS.

Protoieria Circumscripției III Teleorman. — Intrucât la aldoilea concurs, cu termen de 15 zile, care s'a publicat în curierul Sf. Arhiepiscopii „Apostolul”, Nr. 22 din 15 Noemvrie, 193, pentru ocuparea postului de preot paroh al parohiei Bragadiru, din Protoieria Circ. III Teleorman-Alexandria, cea mai mare

parte dintre candidații nu și-au putut prezenta cererile însoțite de acte în termenul legal, din cauză că „Apostolul“ s-a distribuit cu întârziere și a ajuns în unele părți după expirarea termenului, Consiliul Eparhial *publică un al treilea concurs, cu termen legal de 30 zile*, pentru ocuparea aceleiași parohii.

Condițiunile se pot vedea în publicațiile celor două concursuri anterioare.

Cererile însoțite de actele legale se vor înainta, în termen, Protoierei Circ. III Teleorman-Alexandria.

CONSILIUL EPARHIAL S. ADM. BIS.

Protoieria Circ. III Vlașca-Giurgiu. — Intrucât la primul concurs, cu termen legal de 30 zile, care s'a publicat în curierul Sf. Arhiepiscopii „Apostolul“, cu Nr. 20 din 15 Octombrie 1933, pentru ocuparea postului de preot paroh al *parohiei Glogoveanu*, acest protopopiat, nu s'a prezentat niciun candidat cu licența în Teologie, sau diploma vreunei Academii Teologice, se *publică un nou concurs, cu termen tot de 30 zile*, pentru ocuparea aceleiași parohii, conform hotărârii Consiliului Eparhial din ședința dela 28 Noembrie 1933.

Condițiunile se pot vedea în publicația primului concurs.

Cererile însoțite de acele legale se vor înainta, în termen, Protoierei Circ. III Vlașca.

Inchiderea postului de preot-ajutător Brezoaiele, jud. Dâmbovița. — În legătură cu publicația concursului pentru ocuparea postului de preot-ajutător dela parohia Brezoaiele, județul Dâmbovița apărută în „Apostolul“ Nr. 20 din 15 Octombrie a. c., se aduce la cunoștința generală, că Onor Ministerul Instrucțiunii Publice și Cultelor, prin adresa Nr. 180.232/15.442 din 10 Noembrie a.c., a comunicat Sf. Arhiepiscopii, că acest post

se închide și că nu va mai putea recunoaște cu plătare-o numire în acel post.

CÂNTĂREȚI.

Berceni-Prahova. — Pentru un post de cântăreț dela parohia Berceni, vacant pe 1 Decembrie 1933, se publică concurs cu termen de o lună.

Candidații vor trebui să fie absolvenți ai Școlii de cântăreți, majori și cu armata făcută.

În această parohie este un cântăreț practicant, așa că cel ce va fi numit aci, va fi plătit cu salariu dela stat.

Cererile însoțite de acte se vor înainta în termen Protoierei I Ploești.

Merenii-de-Jos, Vlașca. — Se publică concurs, cu termen legal de 30 zile, pentru ocuparea postului II de cântăreț dela parohia Merenii-de-Jos, devenit vacant prin plecarea titularului, în armată.

Cererile însoțite de actele regulamentare se vor înainta oficiului protopopesc, în termenul mai sus arătat.

Candidații vor fi absolvenți ai unei școlii de cântăreți și cu stagiul militar satisfăcut.

Protopopiatul Circ. I, jud. Dâmbovița. — Se publică concurs cu termen legal de 30 zile pentru ocuparea postului I de cântăreț dela parohia Isovoarele, devenit vacant prin pedepsirea cu transferare a titularului C. A. Marinescu.

Doritorii numai cu școală vor înainta cererile la această protopopie însoțite de actele necesare, în termenul mai sus arătat.

C Â N T Ă R E T Î I N O U I

RENAȘTERE ȘI AGHIOGRAFIE

de GH. PASCHIA doctorand în Teologie

De câți va ani la rând, d-l Al. Lascarov Moldovanu, dă la lumină volume cu un conținut eminent creștin, o carte aghiografică.

De un an d-sa lucrează cu hotărâre, să redea sfințita literatură, cu care de secole a crescut și s'a hrănit poporul nostru.

Cele patru volume ale Mitropolitului Moldovei Dositei „Viața și petriacerea sfinților“, (Iași 1682), de abia se mai găsesc la Aacademia Română, iar mineele aghiografice tipărite la Iași și mănăstirea Neamțului (1807-1815), sub binecuvântarea Mitropolitului Veniamin Costache, precum și cele din ediția tipărită la București (1831-1835), din porunca Mitropolitului Grigore al IV-lea, sunt tot așa de rari ca și familiile de viță veche boierească, pe la care se mai găsesc frumos legate în piele, alături de psaltire.

Chiar și ediția piosului comerciant dela Podul Bărbierului, jud. Dâmbovița, pe care a tipărit-o în (1901-1916) și a împățit-o gratuit, nu se mai găsește de mult spre cumpărare nici la anticari.

Bătrânul comerciant răspunde tuturor, că nu le mai poate trimite nici cu bani, dar, fericit că pomana lui, a fost bine primită de Dumnezeu.

Cărțile răslețe, apărute în diferite orașe și edituri, cuprinzătoare de una sau mai multe vieți de sfinți, sunt iarăș prea puține și incomplete, ca să satisfacă cerințele timpului și să reziste literaturii păgâne, răspândită de jidovul Herz.

De aceea, gândul d-lui Al. Lascarov Moldovanu, de a tipări toate viețile sfinților, este venit la timp.

Prima carte, apărută la începutul lunii Demevrie, intitulată „Viețile Sfinților, prelucrate de Al. Lascarov Moldovanu“ în editura „Cugetarea“, București, str. Mățășari 23, cuprinzând 64 pagini, formatul cărților de școală și numai cu 16 lei, este cel mai fericit dar de pioasă adorare, adusă lui Hristos născut în iesle.

Noul aghiograf, făgăduiește că, va scoate pe fiecare lună câte o astfel de carte; cinci cărți, vor forma apoi un volum, care va cuprinde toate viețile sfinților dintr'o lună; toate viețile sfinților dintr'un an vor forma 12 volume, corespunzătoare vechilor minee aghiografice.

Felul cum a lucrat și va lucra, ni-l spune singur autorul în pag. 2-a a cărții I-a: „Această prelucrare este făcută după traducerea dela 1835. Au fost îndepărtate repetițiile și a fost simplificat stilul, păstrându-se părțile bune ale traducerii.

S'a adăugat fiecărei vieți o scurtă rugăciune, ridicată cu smerenie din sufletul lucrătorului“.

În loc de introducere, are o „rugăciune de început“.

— Doamne, îndrăznesc să mă apropiu, cu adâncă smerenie de viețile sfinților Tăi, — și încercare să fac a le tâlmăci, cât mai limpede și mai pe îțales pentru cei din neamul meu, care mici simțindu-se în slăbiciunile și păcatele lor, ar năzui spre lumina mângâierii Tale, întru umilită înălțare“.

În privința stilului, autorul are un dar deosebit dela Dumnezeu, de a mânui cu multă măiestrie graiul bătrânului nostru cronicari, știut este, că, scriau îndeosebi cu smerenie și piozitate.

A alege pasajii cu m se obișnuiește la o cât de mică recenzie, ar însemna să reproducem întregă cartea, căci toată este așa de plăcut scrisă, că nu se poate să începi și să te oprești, până n'o termeni de cetit.

Iată numai câteva rânduri din convertirea evreului

Iosif, de către Sf. Vasile cel Mare pe patul de moarte. „Sculându-se din patul zăcerii, a purces la biserică, orânduind cele trebuitoare botezului. Pe urmă, a botezat în fața tuturor pe evreu și casa lui, dându-i numele de Ioan și împărțându-l cu Sfintele Taine.

După ce a săvârșit sfânta slujbă, a dat învățătură cuvântătoarelor sale oi, stând în mijlocul poporului până la ciasul al noulea.

Mergând din nou în patul de suferință, Sfântul Vasile își dădu sufletul în mâinile lui Dumnezeu, după ce îmbrățișă în iertări, pe toți cei de față”.

Rugăciunea cu care termină viața fiecărui sfânt, este un rezumat al viețuirii sfinte, sub formă de laude și cereri către Dumnezeu, în felul condacului din minei.

„Dă-ne putere de neternare, astfel cum a avut el — Sf. Vasile — înaintea împăratului necredincios, când i-a spus că vieța de-i va lua, el va fi fericit, căci se apropie astfel mai degrabă de Tine, — dă-ne Doamne puterea lui de credință când a cerut împăratului îndărăt biserica hrăpită și data rău-credincioșilor, — dă-ne Doamne puterea lui de întoarcere a necredincioșilor spre Tine, astfel cum a făcut el cu Iosif, cel ce nu credea...”

Această carte și cele ce vor urma, în felul cum sunt scrise, vor fi înțelese și de țaranul simplu, vor mulțumi pe intelectualul pretențios și vor oferi un bogat material pentru orice preot-predicator.

GH. V. FLOROVSKI. EUHARISTIA ȘI ECUMENICITATEA

Recenzie de P. OLTEANU

(după originalul în limba rusească).

Subiectul e important pentru noi dintr'un indoit punct de vedere: întâi, pentrucă e tratat limpede și cu o adâncime uimitoare, — adâncime trăită, nu scolastică și savantă; — al doilea, pentrucă la noi, din nefericire cu toată importanța lor, lipsesc aproape cu desăvârșire asemenea studii.

Euharstia prelungeste în veac „Cina cea de Taină” și amintește pe Christos. Singurul Preot, care a săvârșit, a întemeiat și a predat această Sfântă Taină, rămânând și astăzi același ca și atunci. În aceasta se descoperă taina sobornicească a Bisericii, care este trupul lui Christos și El este Capul ei. Biserica e și împlinire (Efes. I, 23).

Și Ion Gurădeaur spune că se împlinește cazul, când Trupul devine desăvârșit. Slujba euharstică este o acțiune în întregime a Cinei celei de Taină. Printr'o acțiune a Sfântului Duh, se împlinește într'un mod în care nu se poate vorbi, Trupul lui Christos, în sensul infricoșatei și neînchipuitei transubstanțiațiuni (p. 5). Nu se împlinește jertfă nici înjungherea, ci se împlinește totul prin transubstanțiațiunea pâinii în Mielușelul înjunghiat. Prin puterea rugăciunii de chemare a Bisericii prin Sf. Duh și prin puterea binecuvântată, Darurile aduse sunt scoase din stricăciune și se sfințesc, devenind adevăratul Trup și Sânge al lui Christos, în cele două firi nedespărțite și neamestecate. Darurile devin sfinte, după cum pământul devine roditor, după cuvântul și puterea lui Dumnezeu.

Înainte de toate, Euharstia e masa prin care noi ne unim cu Dumnezeu spre o existență trupească și sufletească. Alt mijloc de unire nu este (Ioan VI, 53).

Christos a întemeiat Biserica pe chinurile sale, descoperind marea taină a unirii și a iubirii, prin care toți devin una cu El și între noi (Ioan VI, 56; I Corint. X, 17).

Prin Euharstie credinciosul devine Trupul lui Christos, și nu sunt mai multe trupuri, ci numai unul.

Unitatea aceasta există înainte de toate în taina Euharstică. În realitate Biserica este chipul Sf. Treimi. „Și comunitatea Euharstică este împlinirea și apogeeul unității Bisericii” (pag. 9).

După aceea d-l Florovski trece la a doua parte, arătând cu ajutorul lui Ciprian al Cartaginei, că acțiunea tainică a Euharstiei este înainte de toate „publica

et communis oratiō”. Noi ne rugăm pentru tot poporul și se roagă întreg poporul. Poporul aduce Darurile la altar spre sfințire și slujitorul sfânt, vorbește pentru toți cu putere dela Duhul Sfânt. Rugăciunea credincioșilor trebuie să fie adusă „dintr'o gură și dintr'o inimă”. Nimeni nu se roagă pentru sine, ci fiecare se roagă în conștiința că e membru din trupul Bisericii. Aceasta dă în lume „iubire”. Cuvintele „Să ne iubim unul pe altul”, dela Cina Liturgică, se referă la iubirea mare, nouă, nețărnută a lui Christos (Rom. V, 5).

În Biserica iubirea devine și primește o realitate și plinătate ontologică. Iubirea aproapei ca pe tine însuși este cu puțință numai în Christos, unde fiecare e „unul dintre cei mici ai săi”. Pilda supremă de jertfă a iubirii ne-a dat-o Christos. Iubirea aceasta nu suferă să fie mărginită și singularică.

O Biserică, oricât de mică, este nu numai parte, dar icoana întregii Biserici nedespărțită de unitatea și plinătatea ei. În fiecare Sfântă Liturghie, există și se simte întreaga Biserică. În ea se arată Dumnezeu și noi simțim pe Christos ca Intemeietor și Cap al ei. În sfințirea proscomidiei vedem pe Christos și întreaga lui Biserică. Aci e o mare taină — e „împărăția viitoare și descoperirea vieții veșnice” (pag. 14).

În Euharstie, nu e vorba de o acțiune magică, ci de puterea Crucii binecuvântate. Pentru iubirea de oameni, Christos se jertfește pe sine în Euharstie. De aci și sensul spiritual al împărțășaniei, căci noi ne unim prin ea cu omul Dumnezeu, nu numai trupește, dar și sufletește. Prin paharul euharstic, se unesc vii cu morții, îngerii cu oamenii sfinți întru Christos.

Euharstia e semnul victoriei, al împăcării, al dragostei, iar nu al înfrîntării, al iertării, iar nu al judecății. Moartea Lui a devenit pentru noi Înviere, astfel s'a împlinit voința cea mai înainte de veci a lui Dumnezeu în lume. Prin intrupare s'a sfințit substanța și noi aducem esențele substanței, pentru sfințirea euharstică. Prin Christos s'a terminat îndumnezeirea omului cea făgăduită și așteptată.

Prin intrupare, lumea omenească s'a unit cu cea cerească. Prin Christos Biserica îngerilor și a oamenilor s'a făcut una” (pag. 19). În Euharstie se întâlnesc și se întreataie toate felurile existenței: cosmică, omenească și serafimică. Prin ea cugetarea se înalță la începutul lumii și observă soarta ei: „Tu ne-ai adus pe noi din neființă în ființă și pe cei căzuți i-ai ridicat din nou la cer și ne-ai dăruit împărăția viitoare”, se roagă Biserica.

În Euharstie se unește începutul și sfârșitul — Evangelhia și Apocalipsa. În *rânduiala euharstică ard trăsăturile veacului viitor. E începutul schimbării lumii, a învierii și spre vieța veșnică și invers se poate spune e învierea vieții.*

Euharstia e vestirea și pâna învierii. Insuși Christos ne-a făgăduit prin ea vieță veșnică și învierea lui în ziua cea din urmă. (Ioan VI, 54).

Sf. Ioan Zlataustul, spune că prin sângele acesta, noi stăm la un loc cu îngerii, cu Arhangheli și cu puterile cele de sus... Prin ea avem învierea de care vorbește Pavel (II Kor. V, 4). Aceasta e ultima taină. Mai departe nu se mai poate merge. Euharstia e un hotar de foc. În Biserica suflă liniștea iubirii veșnice. În jurul ei mugește marea lumească. Biserica este ostrovul luminos, peste care strălucește și arde soarele Dumnezeiesc al iubirii „sol salutis” (pag. 21). Totuși lumea rămâne fără iubire. Calea spre Potir e plină de ispite aspre. Dar iubirea și unitatea din Liturghie nu poate să nu iasă în fapte; căci din Euharstie se descopere calea spre măreția vieții — spre căutarea lumii pentru lume. Cu această grație ieșim noi în lume din Biserică. Venirea lumii întru Christos prin masa Euharstică, nu vatămă inima creștinului. În această venire stă taina tristă a rătăcirilor omenești. Ele se topesc însă prin iubirea lui Christos, și se vor isprăvi atunci când va veni Împăratul. Până atunci însă se va auzi cu tristețe răsunând rugăciunile Bisericii despre împlinirea voinței Lui pe pământ și a unității pâinii euharstice, în Biserica Lui Sobornicească.

P. OLTEANU.

— *C. Bobulescu. Din vieața Mitropolitului Veniamin Costache. Neamul, copilăria, tinerețea și episcopatul, Chișinău, 1933.*

Personalitatea marelui mitropolit Veniamin Costache interesează deopotrivă istoria Bisericii noastre ortodoxe române, istoria culturii românești, cât și întreaga istorie națională. Nimeni n'a răscolit hrisoavele vechi, cărțile și inscripțiile de pe la Bisericile din Moldova, pentru a cunoaște mai de aproape vieața marelui ierarh, ca distinsul Preot C. Bobulescu din Capitală, ale cărui publicații în general sunt o podoabă a istoriei Bisericii noastre ortodoxe române.

Este o adevărată plăcere, să citești din această lucrare, — neamul, copilăria, tinerețea și episcopatul lui Veniamin Costachi. Nici nu simți greutatea cunoștințelor istorice, — când frumusețea literară a lucrării te poartă volos pe cale luminoasă și plăcută de parcurs.

Se găsește la toate librăriile, ori se poate comanda la librăria Pavel Suru din București.

— *Dionisie Făgărășanu. Tănărul ție-ți zic, scoală-te. Indemnuri creștinești către tineretul de azi, vol. I, Sibiu, 1933. Prefața de I. P. S. Mitropolitul Nicolae al Ardealului.*

Această carte nouă cuprinde exortățiunile pe care le-a ținut profesorul Dionisie Făgărășanu, elevilor săi la liceul din Brașov, unde a avut catedra de religie, căreia i-a închinat tot entuziasmul și tot devotamentul sufletul său până la sfârșitul vieții (1907), așa cum ne istorisește și I. P. S. Mitropolit Nicolae, în prefața lucrării publicate. Subiectele dezvoltate sunt următoarele: 1. Cu Dumnezeu vrem să facem fapte mari. 2. Tăria Caracterului I. 3. Tăria Caracterului II. 4. Maturitatea morală a tinerimii. 5. Ce spirit să domnească între tinerimea unui institut? 6. Despre prietenie. 7. Pe cine să-și aleagă tănărul de prieten. 8. Despre onoare. 9. Foloasele tinereților petrecute în sărăcie. 10. Cum poate contribui un tânăr la îndreptarea prietenilor și conșcolarilor săi? 11. Invidia. 12. Conștiința.

Din cuprinsul unor asemenea subiecte interesante pentru tinerimea creștină, se poate deduce însemnătatea acestei cărți pentru lectura tineretului nostru școlar. (Prețul lei 60).

— *Vasile Militaru. Psaltirea în versuri, București, 1933. Prețul 100 lei.*

Cetitorii noștri, cunosc încă de multă vreme, de pe paginile revistei noastre frumusețea și atracția versurilor poetului Vasile Militaru. La aceasta se adaugă însă adâncimea fondului lor moral—creștin, cum putem vedea citind Psalmii în versuri.

Câtă trudă, să adâncești înțelesul a 150 de Psalmi, câți are Psaltirea și să-i așezi în versuri, după exemplul marelui Mitropolit Dosoftei! Este o muncă vrednică de toată lauda și admirația.

Creștinescul gând al poetului Vasile Militaru, dovedește o concepție superioară acelor poeți cari versificau odinioară ironii comice la adresa Bisericii și a slujitorilor sfintelor altare.

El a pornit dela convingerea că Biserica noastră creștină ortodoxă își are nu numai un strălucit trecut istoric, ci perspectivele de educatoare supremă a fiilor neamului, având ca prim mijloc popularizarea Sfintei Scripturi. Psalmii nu sunt decât o parte a Sfintei Scripturi.

Psaltirea este apreciată de tot creștinul, iar versurile sunt ceea ce obicinuit de a pătrunde o idee religioasă mai ușor în sufletul Românului nostru.

R E V I S T E

Misionarul (Anul V Nr. 11, Noemvrie 1933).

Revista lunară, a misiunii ortodoxe române. Apare sub conducerea secției culturale a Consiliului eparhial Chișinău. În numărul acesta, pe lângă interesanta dare de seamă, asupra celui al IV-lea Congres al misionarilor ortodocși din țară, ținut la Chișinău în toamna acestui an, găsim „Temeiurile biblice și canonice ale apostolatului laic“ — studiu prezentat de P. S. Grigorie Episcop al Aradului și „Problema Misionarismului în lumea modernă în legătură cu problema socială“, studiu prezentat de P. S. Arhiereu Tit Târgovișteanu.

Abonamentele (220 lei anual), pentru această revistă ce apare cu toată regularitatea se pot trimite la secția culturală a Consiliului Eparhial din Chișinău.

Tinerimea creștină, revistă lunară de educație religioasă morală a tineretului școlar, își continuă apariția, în nădejdea că cetitorii o vor încuraja prin abonamente, — pentru a putea să apară mai regulat. În ultimul număr găsim atciole ce interesează în chip deosebit tineretul nostru creștin din școale: „Tinerimea română și Biserica strămoșească“ de Preotul Bulacu; „Viața creștină în cercetașie“, de Comandor Gh. Negulescu; „Ce citesc copii din întreaga lume“, de V. Dudu-Strasbourg; Agheu și Zaharia“, psalm de Vasile Militaru, ș. a. Redacția primește colaborarea Profesorilor de religie și a elevilor de școală, iar cele pentru administrație, se adresează în str. Radu-Vodă Nr. 24 bis, cu mențiunea „Tinerimea creștină“.

Duminica copiilor este revista ce se anunță pentru copilașii de curs primar, cu conținut pur religios și în caracter ortodox.

Primul număr, va apare în cursul luni Ianuarie a.c., sub conducerea unui grup de Preoți și scriitori creștini din Capitală. Într'un format obicinuit revistelor ilustrate pentru copii, va avea clișee biblice și din cuprinsul Bisericii noastre.

Materialul va interesa deopotrivă pe copii, ca și pe cateheți, pentru a avea materialul suplimentar pentru copiii de curs primar. Data apariției, cu sumarul, vor fi cunoscute la timp prin ziare.

I N F O R M A Ț I U N I

— În urma adresei oficiale a I. P. S. Patriarh, către Ministerul Instrucțiunii și al Cultelor, s'a dispus ca ultima zi de școală înainte vacanței Crăciunului, să fie dedicată la școalele de toate gradele din țară, ofierii celor religioase elevilor, de către Preoții profesori de religie, dela școalele respective.

— Academia Română a predat Duminică, 17 Decembrie, premiul de virtute, instituit de Al. Mavroyeni d-șoarei Artemiza Nicolau, care în chip virtuos a îngrijit și educat din modestele sale mijloace de funcționară șapte nepoți orfani.

I. P. S. Patriarh, care era de față între academicieni, a rostit cuvinte elogioase pentru donator, rugând pe Dumnezeu, să ne dea mereu asemenea pilde, cum este această fiică virtuoasă, dotată cu alese calități creștinești.

— Concursul datinelor strămoșești, ale tineretului nostru român, se ține la 23 Decembrie, la Ateneul Român. Ministerul Instrucțiunii, Casa Școalelor, Primăria Municipiului București, direcția culturală și ziarul „Universul“ vor oferi premii pentru echipele corale de școlari și colindători.

Studenții Facultății de Teologie, dela Internatul teologic din Capitală, au început o lăudabilă activitate creștinească, de colaborare cu Preoții din Capitală. Această acțiune se datorește Părintelui Profesor H. Roventza, directorul Internatului, sub a cărui călăuză au început să lucreze. Deocamdată și-au propus să ofere în mod benevol, întregul program artistic religios, la ateneele conduse de Preoții din Capitală. Inceputul l-au făcut, cu deplin succes la ateneul parohial „Sf. Elefterie” din Capitală, încadrând cu coruri și colinde creștine, declamări religioase și muzică instrumentală, conferința d-lui N. Bartzaria, despre „Crăciunul nostru”.

Societatea ortodoxă națională a femeilor române a dat Joi 14 Decembrie un mare concert de muzică religioasă la Ateneul Român, sub înaltul patronaj al *I. P. S. Patriarh Miron Cristea*. S'au executat foarte impresionante bucăți muzicale religioase de către tineretul școlar creștin ortodox, — dela școalele Societății ortodoxe și școala normală a Societății pentru învățătura poporului român. Pe lângă aceste coruri, a luat parte și distinsul cor al Bisericii Amza, sub conducerea talentatului profesor N. Lungu.

Societatea institutorilor români din Capitală, a dat un concert, sub patronajul *I. P. S. Patriarh*. Corul impunător, sub conducerea distinsului profesor Oancea, a executat coruri, cari au lăsat publicului o plăcută impresie.

— *I. P. S. Patriarh* a săvârșit ultimul timp hirotonia în preot a Părintelui Dr. H. Roventza, profesor Universitar și director al internatului teologic din București, pe seama Bisericii Radu-Vodă. De asemenea hirotonia ca diacon a d-lui Dr. Victor Popescu, prefect de studii la internatul teologic.

— *Școala profesională de fete „Protopopul Tudor”* și-a sărbătorit ultimul timp semicentenarul de activitate și progres educativ. Se știe că această școală datează din anul 1883, când din fondul lăsat de Protopopul Tudor în acest scop, s'a întemeiat chiar în locuința Protopopului Tudor, din calea Călărăși Nr. 7. Astăzi școala funcționează cu 320 de eleve, cu șase ateliere de specialități, producând aproape 250.000 lei venit, cu care se acopăr cheltuielile de materiale.

Semicentenarul unei asemenea instituții, poate fi nu numai evocator dar și stimulator de noul așezăminte sănătoase pentru pregătirea tineretului, în vederea zilei de mâine.

— *Clopotul Sfintei Patriarhii* va anunța Capitalei și prin undele sonore neamului întreg, venirea sărbătorilor Nașterii Domnului. Biserica este recunoscătoare tuturor celor ce-i vin în ajutor; iar cum este în cazul acesta, față de d-l *Mihail Berceanu*, dela Primăria Municipiului București, care a arătat o deosebită bunăvoință și dragoste față de Biserica strămoșească.

Rugăm pe Dumnezeu ca nouile sunete rugătoare ale clopotului Sfintei Patriarhii, să imploră în noul an ce vine, revărsarea păcii sufletești și a bunăvoinții între toți fiii neamului.

— Primăria Municipiului București, direcția culturală și asistența socială, a luat măsuri ca ajutoarele săracilor să se facă prin mijlocirea Preoților din Capitală. De acela Preoții Capitalei sunt invitați a lua cunoștință

de această dispoziție și a fi în legătură cu d-l *Mihail Berceanu* conducătorul direcției culturale și asistenței sociale a Municipiului, care de altfel se știe că face parte și din Consiliul Eparhial, secția culturală.

— *Mila creștină a Sfintei Patriarhii*, a fost organizată prin Asociația „Patriarhul Miron”, în local propriu din str. Sf. Apostoli. Așezământul acesta filantropic își va continua activitatea și după Sf. Sărbători, în felul cunoscutelor instituții filantropice ca „Pâinea zilnică” din Capitală.

Preoțimea Capitalei poate îndruma pe credincioșii ce vor să facă milostenie prin asemenea așezăminte săracilor, în zilele de parastase și cu alte prilejuri filantropice din timpul anului, înscriindu-se din vreme, ca și la „Pâinea zilnică”.

Pagini de actualitate în isoria Bisericii române.

Datoria patriotică și creștinească a bunilor Români.

„Datoria tuturor conducătorilor bisericești este să implinească integral sfatul Apostolului Pavel, făcându-se pilda credincioșilor cu învățătura și viața. Dar nu numai oamenii bisericii trebuie să privegheze și să lupte contra sectelor, ci toți fiii poporului român au datoria să-i sprijinească în lupta aceasta, deoarece cu cât sporesc credincioșii sectelor, cu atât slăbește și se surpă temelia statului nostru. Este deci o îndoiță datorie de bun creștin și bun român a păzi credința ortodoxă și a lupta pentru înrădăcinarea ei în sufletul poporului...”

Sunt semne că sufletul intelectualilor mireni este doritor a se întoarce cu tot dinadinsul spre Biserica ortodoxă. Astfel într-o conefrință a d-lui *Mihail Manoilescu* (Lupta Ortodoxiei împotriva materialismului) se află următoarea mărturisire: „Opera noastră de azi, este de a drege tot ce a stricat occidentul, în sufletul claselor noastre culte...”

Vrem să ne reîntoarcem îndărăt spre sufletul nostru propriu, spre buna, blânda și părinteasca noastră Biserică ortodoxă...

Profesor Ioan Lupăș, Membru al Academiei Române. Carte de istorie bisericească ilustrată (cu aprobarea Sf. Sinod. Nr. 5.773 din 1933). București, 1933, pag. 220-223. Librăria Pavel Suru.

S U M A R :

Pastorală de Crăciun	de <i>I. P. S. Patriarh</i>
Nașterea lui Iisus (versuri)	de <i>C. Stănescu</i>
Copilul lângă Hristos la pomul de Crăciun	<i>Traducere din rusește, după T. Dostoiievski de P. Olteanu</i>
Organizarea tineretului creștin ortodox prin Biserică	de <i>Consilier.</i>
Patriarhia română și Ierusalimul.	de <i>Dr. T. Negoitd.</i>
Actualități pastorale	
Ateneele conduse de Preoți în Capitală. Asistența creștină în Capitală	
Cercurile pastorale la sate.	
Din roadele activității cercurilor pastorale	de <i>Pr. D. Negoescu.</i>
Cercul pastoral: Bertea Prahova	
Externe: Serviciul divin la Biserica română din Sofia.	
Partea oficială: Circulări; parohii vacante, Cântăreți, Mulțumiri,	
Cărți, Reviste, Informațiuni	